

עין משפט
גר מצודה
לג:

בז א מיי פֿיד מהל
רוח ושמירת נפש
הל ב:
בח ב ג מיי פֿיד מהל
גמיה הל ו:
בב ד מיי פֿיד שם הל
י:
ה מיי פֿיד שם הל:

מוסף רש"י

[illegible]

LAND LIMITED

אלו נערות פרק שלישי כתובות

וּדְלָמָא מִלִּקּוּת הַמּוֹרָה. הוּא מִלִּי לְשׁוּי מִסְתַּבְּרָא מִיֵּתָה חֲמוּרָה
שֶׁן יִתְקַהּ לְאִנְשֵׁי עִיר הַיְדוּתָה כְּדֹאמְרִי בְּפִי' מִיִּמּוֹת
(סנהדרין 1:). **אִירְלִמְרִי** נִגְזְרוּ אֲחֵנֶיהָ מִיִּשְׂאֵל וְעוֹדָה הוּא פֶּלְחִי
צִיִּצְאָן. מִיִּמָּה מִנָּה לָן (א) דֵּאָ אֲחֵרִי כְּהוֹרָא (וְנִרְטָס סָא) כְּהוֹרָא

אח ר"ע אמר כל ימי הייתי מנטער
על פסוק זה ירחימי יבא לרי וקיימינו
בכל נשך אלמא משמע דבכל נשך
מימי ר"ע אפי' ימי מיסרין אל הארס
ביסורין קשין דומיא דר' עקיבא שהיו
ממרקין בצרכי צמקין בחלז ויכ"ס
ולאנגדיו ואור"ת דמחו אלס לא היה
עונדו טובים ממש אלמא היה שהיו
לנכוד המלך ואעפ"כ היה בו קידוש
השם ולכן מרבי עמנו נתימה והיה
דרכייה (ויעל) לו ללחץ לית אן
לחמן וכלל דהבא דר' אקויה נא
סגוד משמע שהלם לא היה מופס
באלוהות ומיחו פלחו אלמלא משמע
שהלם ענדת טובים

מהמחר פלחו:

דלמא בשוונג ונקח מגלות.

מימה לר"י היכי שייך
 גלות אם מת אחר שחשבוה ב' או
 בששה ימים הא אמרין כמי שחזו
 (נטיען ע: וס) שחט בו שנים או רוב
 שנים הרי זה איל גולה דמישין
 ששמה הרוח בלללמו וטעמא דגבי
 גלות שכתבן מלי טובא דפטור כגון
 דרך עליה דגבי מימה אי חילוק קו
 דגון עליה לידת ירידה הכי נמי גבי
 בללל געין שמשע מיד דכחביב ויפל
 ועליו וימות שמשע מיד ואש"ג דגבי
 מימה נמי כחביב מזה איש ומה וי"ל
 דמסתכל לה בציטא דשיש' דלא
 מישישין שמה הרוח בלללמו דלאמרינן
 ההם אי נמי דוקא בשחט בו רוב שנים
 מישישין שמה הרוח בלללמו דנקל
 ההרוח מבלללו אבל בשאר חילות אי
 ההרוח מויק כל כך שיתלין לשמור יפה
 ומבלללו רוח לכרוך על המכה שום
 דבר וא"ת היכי מיוסקס קרק בשוגג
 הנה כחביב שנה בקרק רק ששמו יתן
 והוא כשוגג לה מישישין דלאמרינן
 "בס"פ כיצד הרגל (ב"ק י: וס) וס)
 דמרגנה מפלע חתה פלע לחיבי על
 בשוגג כמודי מוק אבל לא ד' דברים
 וי"ל דמסתכל לה בחסוקין כל רלועה
 ויחיל דאמר בהמיתא (ס"ג: ג) דגולה
 וחס' לא מת חייב ד' דברים ולא דמי
 לשלאר שוגג או כגון שנגנס לחטוה של
 גג (ש"ל) ברשות רבויה' הם לרד
 ופפל דמן ביה גלות ו' דברים או
 שפאל מן הגג ברזח מריה דחייב ד' דברים
 דלאמרינן בסוק כיצד הרגל
 (ס"ג) ומסתברא שגם מת דגולה
 ועוד דלפסר דהוי שוגג על המיתה
 ומודיע על המתלה: **ג**ב שור הנסקף
 וטובחו משלם תשמי' ו' ה' מימה
 דמיקטי מהכא לריש לקיש דאמר כפ'
 מרובה (ס' ע: וס) כל היכא דלימיה
 במריה ליתיה בציטתיה והכל שור
 נטסקל ליתיה במריה וי"ל דהם

הדסים חמירי דלימתו כלל במכירה אצל
סוכנים אין חופס דמיו ולר"ת שאומר
ניחא: לא משום דלא מיחייב ב'י'
שמים אינו חייב דדוקא בממון הוא דא
(ב"מ 65. וט) אתנן אסרה חורה אפי' צי
פרט למרשע עצמו מ"מ ניחא דכיון ש

נגדוה. יסורין: ולא שני לך כו'. יסורי המלכות הכאה שאין לה קצבה היא אבל מלקות יש לה קצבה ארבעים: הניחא לרבנן דאמרי. בסוגרין באלו הן השפיעים (עט). מתכוון להיות את זה והכר את זה חייב וזהו ונתת נפש ממנו קאמר איך לן למידק ואומרים קרא שהסתריו בו ולמידי לעזר' דאיתא במתראה עינש

דאמור רב אילמלי
ערויה פלחו לצלמא
אסי לרב אשי ואמרי
אשי לרב אשי ולא
ש לה קצבה להכאה
לה רב יעקב מנהר
אמרי נפש ממש אלא
איכא למימר אלא
פקוד משמיה דרבא
היה נא מעשיהו

כמתרגמנים על גורי ששכ לבחו
ולחיתנו הראשון: **אלה מלמד**
שחושבים וסו. לא נלמד מהקורא
זה אלא ללמד דהיכ דהסו וזה
הסו ונפל למשכ יחשבו את המכה
מחז בנות המסורין עד שגרה
אס יקום והתהלך בחוץ אז ונקח
המכה מכלל עד השמא לא יא
מדי צים דין אלו נמשב: ואי
מיס כטלינן ליה. [בין דלמדת
מוכשין מכלל דאי מיס ציוק קטלינן
ליה להאי דאי לאו לקטלא למאי

חמור דאמר רב
מישאל ועוריה פלחו
בריה דרב אסי לרב
בריה דרב אשי לרב
באה שיש לה קצבה
מתקין לה רב מרי
קטלא דלמא בשונג
לקיש אמר הא מגי
לוקה ומשלם אי רבי
תימא ר' מאיר לוקה
משלם לית ליה ולא
בשבת גנג וטבח
שור הנסקל וטבח
עקה וחמשה דברי
רין הא איתמר עלה
חנן ואמרי לה אמר
עון בן לקיש ר' אבין
ודתא משמיה דרבי
ל ידי אחר וכי זה
רבה אמר ר' חננא
מכירה על ידי אחר
שור דרבי רבי ישמעאל
גליה דבי חזקיה תנא
יח "מתקין לה מר
דיאלו עבר איהו לא
ומחייב איהו לא
לא משום דקם ליה
ח על ידי אחר מאי
טרי "מאן חכמים
ר'

מכירה אי אפשר אלא ע"י אחר שהלוקח לוקחו ממנו: **חכם סבור**. מני
למכסח יעלם עבור: **עבד איהו לא מיחייב**. דהא מקטילין: **לאו משום ולא**
מיחייב הוא. דהויבא רמיא עליה אלא משום דקס ליה בדרכה מיניה:
רבי

תמים אבל קנס לא מיחייב אלא ע"פ ב"ד כדאמרין אשר ירשיעון אלהים
מחייב בנפשו מתחייב נמי אמתון ע"י שליח כיון שאינו מתחייב בנפשו:
רבי

דני

מסורת הש"ס

(6) וּמִתְדַרְדְּרִין עַל
(7) (אֵלֶּם) (2) אֵלֶּם עַל מוֹסֵף
דִּיקֵין שִׁטָּה, (3) לִקְחָן לֵךְ
(4) בִּיקָה עַל־בִּיקָה מִבֵּין
(5) קְדוּשֵׁין מִבֵּין שֶׁל
(6) עַל־בֵּין בִּיקָה עַל־
(7) עֲשִׂירֹתִין עַל־בִּיקָה
(8) (שְׁמֹת כֹּהֵן) (9) דְּרִי
(10) לִקְחָן לֵךְ
(11) (עֲשִׂינֵי חֹמֶץ פְּסִיחָה מִבֵּין
דִּיקָה מִבֵּין רֵלֵה וְחֹמֶץ עֲשִׂינֵי
(12) רֵשֵׁה עַל־בֵּין
(13) חֹמֶץ חֹמֶץ יִבְמֹת קִי
דִיקָה אֵלֶּם דִּיקָה חֲשִׁיטִין
(14) וְחֹמֶץ נִיטִין מִבֵּין
לֵךְ דִּיקָה עַל־בֵּין

תורה אור השלם

ו. אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה
המכה רק שכתו יתן
ורפא ירפא:

שמות כא יט
2. כי יגנב איש שור או
שה וטבחיו או מקרו
חמשה בקר ישלם תחת
השור וארבע צאן תחת
השה שמות כא לו

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נגב וכו' נאמר
סחיים ניהא. ע"י זכאים דף
עא ע"א תוס' ד"ה (בעמוד
ההודס) אפי' :

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה אלמלי כו'
מנא לו מעורר דהא: